TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. gruodžio 5 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Konkurencija – Karteliai – SESV 101 straipsnio 1 dalis – Vertikalieji susitarimai – Ribojimas „dėl poveikio“ – Susitarimas, kuriame numatyti apribojimai, susiję su automobilių garantija – Konkurencijos institucijos pareiga įrodyti antikonkurencinį poveikį – Realus poveikis ir galimas poveikis“

Byloje C-606/23

dėl *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas, Latvija) 2023 m. spalio 2 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2023 m. spalio 4 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

AS „Tallinna Kaubamaja Grupp“,

AS „KIA Auto“

prieš

Konkurences padome

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurią sudaro kolegijos pirmininkas D. Gratsias, ketvirtosios kolegijos pirmininkas I. Jarukaitis, teisėjas Z. Csehi (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– AS „Tallinna Kaubamaja Grupp“ ir AS „KIA Auto“, atstovaujamų *advokāte* I. Azanda,

– Latvijos vyriausybės, atstovaujamos J. Davidoviča ir K. Pommere,

– Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos L. Aguilera Ruiz,

* Proceso kalba: latvių.

– Europos Komisijos, atstovaujamos P. Berghe, I. Naglis ir D. Viros,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 101 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Jis pateiktas nagrinėjant AS „Tallinna Kaubamaja Grupp“ ir AS „KIA Auto“ ginčą su *Konkurences padome* (Konkurencijos taryba, Latvija) dėl baudos, skirtos už vertikaliojo susitarimo, kuriuo numatyti su automobilių garantija susiję apribojimai, sudarymą.

Teisinis pagrindas

3 2001 m. spalio 4 d. *Konkurences likums* (Konkurencijos įstatymas; *Latvijas Vēstnesis*, 2001, Nr. 151) 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Draudžiami ir negalioja nuo jų sudarymo momento visi ūkio subjektų susitarimai, kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas Latvijos teritorijoje, įskaitant susitarimus, kuriais:

<…>

7) susitariama dėl veiksmų (arba neveikimo), kuriais kitas ūkio subjektas verčiamas pasitraukti iš atitinkamos rinkos arba trukdoma kitam potencialiam ūkio subjektui patekti į atitinkamą rinką.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

4 Pagal Estijos teisę įsteigta bendrovė *KIA Auto* yra vienintelė įgaliota KIA markės transporto priemonių importuotoja į Latviją. Ši bendrovė atrenka ir tvirtina įgaliotuosius atstovus, parduodančius KIA automobilius, ir tuos automobilius taiso pagal gamintojo ar importuotojo suteiktą garantiją.

5 2014 m. rugpjūčio 7 d. sprendimu Konkurencijos taryba už Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 7 punkto pažeidimą skyrė *KIA Auto* 134 514,43 euro baudą, iš kurios 96 150,92 euro buvo bendrai ir solidariai skirta jos patronuojančiajai bendrovei *Tallinna Kaubamaja Grupp*.

6 Konkurencijos taryba nusprendė, kad *KIA Auto*, kaip KIA markės automobilių gamintojo įgaliota importuotoja, taip pat KIA markės automobilių įgaliotieji platintojai ir remontininkai (toliau – įgaliotieji atstovai) susitarė dėl garantijos sąlygų, įpareigojančių ar skatinančių automobilių savininkus, kad galėtų toliau naudotis automobilio garantija, garantijos laikotarpiu visus

gamintojo KIA numatytus periodinės techninės priežiūros darbus ir remontą, kuriems netaikoma garantija, atlikti pas šiuos įgaliotuosius atstovus, taip pat per garantijos laikotarpiu atliekamus periodinės techninės priežiūros darbus ir remontą naudoti originalias KIA atsargines dalis.

7 Konkurencijos taryba konstatavo, kad KIA tinkle yra sudarytas vertikalusis susitarimas dėl garantijų sąlygų, pagal kurį, pirma, nepriklausomiems remontininkams sudaroma kliūčių patekti į Latvijos remonto paslaugų, kurioms netaikoma garantija, teikimo garantiniu laikotarpiu rinką ir, antra, nepriklausomiems atsarginių dalių gamintojams sudaroma kliūčių patekti į Latvijos atsarginių dalių platinimo rinką, ribojant atsarginių dalių platintojų konkurenciją.

8 Konkurencijos taryba šį susitarimą kvalifikavo kaip ribojantį konkurenciją dėl poveikio ir pabrėžė, kad taikant įrodinėjimo standartą nereikia įrodyti realaus poveikio. Konkurencijos tarybos teigimu, neigiamas poveikis konkurencijai atsiranda dėl paties ribojamųjų sąlygų pobūdžio, ir nebūtina įrodyti faktiškai atsiradusio poveikio.

9 Pareiškėjos pagrindinėje byloje apskundė sprendimą skirti joms baudą *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas, Latvija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, o šis 2017 m. kovo 10 d. sprendimu šį skundą atmetė.

10 Pareiškėjos pagrindinėje byloje pateikė kasacinį skundą *Senāta Administratīvo lietu departaments* (Aukščiausiojo Teismo Administracinių bylų departamentas, Latvija), ir šis 2021 m. gruodžio 22 d. sprendimu panaikino prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimą ir grąžino jam bylą, kad šis priimtų naują sprendimą.

11 *Senāta Administratīvo lietu departaments* (Aukščiausiojo Teismo Administracinių bylų departamentas) nusprendė, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nagrinėdamas, ar sprendime skirti baudą pagrįstai prieita prie išvados, kad susitarimas yra draudžiamas dėl jo poveikio, rėmėsi neteisingais vertinimo kriterijais, palyginti su tais, į kuriuos reikia atsižvelgti ribojamojo poveikio atveju. Šiomis aplinkybėmis šis aukščiausios instancijos teismas nusprendė, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas negalėjo teisingai įvertinti, ar sprendimas skirti baudą yra pakankamai motyvuotas.

12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis po aukščiausios instancijos teismo sprendimo priėmimo Konkurencijos tarybos pateiktomis papildomomis pastabomis, pažymi, kad tame sprendime pateiktos išvados iš esmės skiriasi nuo pateiktųjų Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, todėl nėra aiškus konkurencijos ribojimo dėl poveikio turinys ir iš šios sąvokos kylantis įrodinėjimo standartas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat mano esant reikalinga kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą, kad būtų išaiškinti klausimai, susiję su kartelių dėl poveikio įrodymu.

13 Konkrečiai kalbant, kaip matyti iš Konkurencijos tarybos pastabų, taikant ir aiškinant SESV 101 straipsnį, taigi ir Konkurencijos įstatymo 11 straipsnį, reikėtų laikytis požiūrio, analogiško tam, kurio Europos Sąjungos Bendrasis Teismas laikėsi 2021 m. lapkričio 10 d. Sprendime *Google ir Alphabet / Komisija (Google Shopping)* (T-612/17, EU:T:2021:763), susijusiame su SESV 102 straipsnio pažeidimu. Šiame sprendime Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Europos Komisija neprivalo įrodyti, jog realiai pasireiškė galimos konkurencijos pašalinimo ar apribojimo pasekmės, jai pakanka įrodyti potencialaus poveikio buvimą. Taigi, iš to sprendimo matyti, kad vertinant susitarimo poveikį konkurencijai nereikia visų reikšmingų bylos aplinkybių

supaprastinti iki konkretaus ir išmatuojamo neigiamo poveikio konkurencijai konstatavimo, nes toks požiūris *de facto* atima iš konkurencijos institucijos galimybę užkirsti kelią konkurencijos ribojimams, dar nesukėlusiems apčiuopiamo neigiamo poveikio.

14 Šiomis aplinkybėmis *Administratīvā apgabaltiesa* (Administracinis apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1) Ar pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį konkurencijos institucija turi įrodyti faktinį ir konkretų konkurenciją ribojantį poveikį (*actual / real restrictive effects on competition*) siekdama įvertinti draudžiamą susitarimą, kuriame numatyti su automobilių garantija susiję apribojimai – automobilių savininkai įpareigojami arba skatinami dėl automobilių remonto ir techninės priežiūros kreiptis tik į įgaliotuosius automobilių gamintojo atstovus ir naudoti originalias šio gamintojo atsargines dalis atliekant reguliarią techninę priežiūrą, kad automobilių garantija liktų galioti?

2) Ar pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį siekiant įvertinti pirmajame prejudiciniame klausime nurodytą susitarimą pakanka, kad konkurencijos institucija įrodytų tik galimo konkurenciją ribojančio poveikio buvimą (*potential restrictive effects on competition*)?“

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalies taikymas neturi skirtis nuo SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo, nes šiose dviejose nuostatose įtvirtintas iš esmės analogiškas teisinis pagrindas. Vadinasi, reikia atsižvelgti į Teisingumo Teismo svarstymus dėl SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo.

16 Pagal suformuotą jurisprudenciją, Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes turi įvertinti tai, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu (2021 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

17 Vis dėlto remiantis suformuota jurisprudencija taip pat pažymėtina, kad Teisingumo Teismas turi įvertinti sąlygas, kuriomis į jį kreipiasi nacionalinis teismas, ir patikrinti savo paties jurisdikciją (2021 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

18 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas ne kartą yra pripažinęs, kad turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl prejudicinių prašymų, kurie pateikti dėl Sąjungos teisės nuostatų, kai faktinėms aplinkybėms pagrindinėje byloje ši teisė tiesiogiai netaikoma, tačiau jos nuostatos tapo taikytinos remiantis nacionalinės teisės aktais, kuriuose, ieškant išeičių iš visiškai su vidaus klausimais susijusių padėčių, laikomasi Sąjungos teisėje įtvirtinto požiūrio (2021 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

19 Tokia jurisdikcija grindžiama akivaizdžiu Sąjungos teisinės sistemos interesu, kad siekiant išvengti aiškinimo skirtumų ateityje iš Sąjungos teisės perimtos nuostatos būtų aiškinamos vienodai (2022 m. spalio 13 d. Sprendimo *Baltijas Starptautiskā Akadēmija ir Stockholm School of Economics in Riga*, C-164/21 ir C-318/21, EU:C:2022:785, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

20 Šiuo atveju, remiantis nutartimi dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, galima teigti, kad Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatytas teisinis pagrindas iš esmės yra identiškas SESV 101 straipsnio 1 daliai ir kad ši 11 straipsnio 1 dalis Latvijos teisinėje sistemoje turi būti aiškinama taip pat, kaip ir SESV 101 straipsnio 1 dalis. Be to, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas yra pripažinęs turįs jurisdikciją priimti sprendimą dėl prejudicinių prašymų, pateiktų dėl SESV 101 straipsnio 1 dalies išaiškinimo, kai taikoma Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalis, nepaisant to, ar daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai (šiuo klausimu žr. 2021 m. lapkričio 18 d. Sprendimą *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

21 Darytina išvada, kad šioje byloje Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl klausimų, susijusių su SESV 101 straipsnio 1 dalies išaiškinimu.

Dėl prejudicinių klausimų

22 Šiais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 101 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybės narės konkurencijos institucija, kuri nagrinėja, ar susitarimas, kuriame numatyti automobilių garantijos apribojimai, įpareigojantys ar skatinantys automobilių savininkus tam, kad galiotų garantija, juos remontuoti ir atlikti jų periodinę techninę priežiūrą tik pas įgaliotus automobilių gamintojo atstovus ir atliekant šią priežiūrą naudoti originalias automobilio gamintojo atsargines dalis, gali būti laikomas konkurencijos ribojimu dėl poveikio, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, turi įrodyti, kad konkurencijai daromas konkretus ir realus poveikis, ar vis dėlto jai pakanka įrodyti potencialų konkurenciją ribojantį poveikį.

23 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį nesuderinami su vidaus rinka ir draudžiami visi įmonių susitarimai, įmonių asociacijų sprendimai ir suderinti veiksmai, kurie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas vidaus rinkoje.

24 Tam, kad konkrečiu atveju būtų galima konstatuoti, jog susitarimui, įmonių asociacijos sprendimui ar suderintiems veiksmams taikomas SESV 101 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas, remiantis pačia šios nuostatos formuluote būtina įrodyti arba tai, kad šių veiksmų tikslas yra trukdyti, riboti ar iškraipyti konkurenciją, arba tai, kad šie veiksmai turi tokį poveikį (šiuo klausimu žr. 2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *International Skating Union / Komisija*, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 98 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

25 Pirmiausia reikia išnagrinėti atitinkamų veiksmų tikslą. Tuo atveju, jei atlikus tokį nagrinėjimą paaiškėja, kad tokių veiksmų tikslas yra antikonkurencinis, nebūtina nagrinėti jų poveikio konkurencijai. Taigi tik tuo atveju, jei negali būti laikoma, kad veiksmų tikslas yra antikonkurencinis, antruoju etapu būtina išnagrinėti šį poveikį (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *International Skating Union / Komisija*, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 99 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

26 Nagrinėjimas, kurį reikia atlikti, skiriasi atsižvelgiant į tai, ar veiksmų „tikslas“ yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, ar jie daro tokį „poveikį“, ir kiekvienai iš šių dviejų sąvokų taikomos skirtingos teisinės ir įrodinėjimo taisyklės (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *International Skating Union / Komisija*, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 100 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris remiasi prielaida, kurios pagrįstumą jis turi patikrinti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamo susitarimo tikslas nėra riboti konkurenciją, nurodo, kad jis turi įvertinti, ar jis turi antikonkurencinį poveikį.

28 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad antikonkurencinį „poveikį“ turinčių veiksmų sąvoka apima bet kokius veiksmus, kurie negali būti laikomi turinčiais antikonkurencinį „tikslą“, jeigu įrodoma, kad realus ar potencialus šių veiksmų poveikis yra didelis konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas (2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *International Skating Union / Komisija*, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 109 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Šiuo tikslu konkurenciją reikia išnagrinėti realiomis aplinkybėmis, kuriomis ji būtų, jei nebūtų atitinkamo susitarimo, įmonių asociacijos sprendimo ar suderintų veiksmų (2021 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 74 punktas ir 2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *International Skating Union / Komisija*, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 110 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), apibrėžiant rinką ar rinkas, kuriose šie veiksmai gali sukelti poveikį, o vėliau apibūdinant šį poveikį, nesvarbu, ar jis yra realus, ar potencialus. Atliekant šį nagrinėjimą reikia atsižvelgti į visas reikšmingas aplinkybes.

30 Nagrinėjant įmonių susitarimo poveikį pagal SESV 101 straipsnį būtina atsižvelgti į konkrečią situaciją, kuriai esant jis yra taikomas, be kita ko, į ekonominį ir teisinį atitinkamų įmonių veiklos vykdymo kontekstą, prekių ar paslaugų, kurioms susitarimas turi įtakos, pobūdį, taip pat į realias atitinkamos rinkos ar rinkų veikimo sąlygas ir struktūrą. Darytina išvada, kad priešingos padėties scenarijus, numatomas nesant susitarimo, turi būti realistiškas ir patikimas (2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Komisija / Servier ir kt.*, C-176/19 P, EU:C:2024:549, 341 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę pažymėti, kad priešingos padėties scenarijumi siekiama nustatyti, kaip realiai elgtųsi ūkio subjektai, jei aptariamo susitarimo nebūtų, ir nustatyti tikėtinas rinkos veikimo sąlygas bei jos struktūrą, jei tas susitarimas nebūtų sudarytas (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Generics (UK) ir kt.*, C-307/18, EU:C:2020:52, 120 punktas ir 2021 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 76 punktas).

32 Vis dėlto tai, kad priešingos padėties scenarijus yra realistiškas ir tikėtinas, nepaneigia galimybės atsižvelgti į grynai potencialų įmonių susitarimo poveikį siekiant nustatyti, ar jis riboja konkurenciją dėl savo poveikio. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, be kita ko, nusprendė, kad pripažinus, jog negalima atsižvelgti į įmonių įgyvendinto susitarimo potencialų poveikį vertinant jo konkurenciją ribojantį poveikį, būtų neatsižvelgta į priešingos padėties metodo, būdingo konkurencijos ribojimo dėl poveikio vertinimui, savybes ir į jurisprudenciją, pagal kurią konkurenciją ribojantis poveikis gali būti tiek realus, tiek potencialus, tačiau turi būti pakankamai reikšmingas (šiuo klausimu žr. 2024 m. birželio 27 d. Sprendimo *Komisija / Servier ir kt.*, C-176/19 P, EU:C:2024:549, 345–353 punktus).

33 Taigi, tinkamai išnagrinėjus konkurenciją realiomis aplinkybėmis, kuriomis ji būtų, jei nebūtų sudarytas atitinkamas susitarimas, pakanka konstatuoti pakankamai reikšmingą potencialų konkurenciją ribojantį poveikį (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Deere / Komisija*, C-7/95 P, EU:C:1998:256, 77 ir 78 punktus ir 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimo *New Holland Ford / Komisija*, C-8/95 P, EU:C:1998:257, 91 ir 92 punktus).

34 Atsižvelgiant į tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, ar Konkurencijos taryba teisingai išnagrinėjo, kokia konkurencija būtų buvusi realiomis sąlygomis, jei nebūtų susitarimo poveikio, apibrėžė rinkas, kurioms šis susitarimas daro poveikį, ir nustatė šį reikšmingą poveikį, nesvarbu, ar jis būtų realus ar potencialus.

35 Be to, 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Post Danmark* (C-23/14, EU:C:2015:651) 65 ir 66 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad, norint pripažinti, jog veiksmai yra piktnaudžiaujamojo pobūdžio pagal EB 82 straipsnį (dabar SESV 102 straipsnis), rinkoje jie turi turėti antikonkurencinį poveikį, tačiau jis nebūtinai turi būti konkretus, nes pakanka įrodyti potencialų antikonkurencinį poveikį, dėl kurio bent tokie patys produktyvūs konkurentai kaip dominuojančią padėtį užimanti įmonė gali būti išstumti iš rinkos.

36 Taigi, SESV 101 straipsnio aiškinimas, pateiktas šio sprendimo 28 ir 33 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje, pagal kurį pakanka įrodyti potencialų antikonkurencinį poveikį, pavyzdžiui, tai, kad jis gali trukdyti potencialiems konkurentams patekti į rinką, atitinka šio sprendimo pirmesniame punkte nurodytoje jurisprudencijoje pateiktą SESV 102 straipsnio aiškinimą.

37 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, į prejudicinius klausimus reikia atsakyti: SESV 101 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybės narės konkurencijos institucija, kuri nagrinėja, ar susitarimas, kuriame numatyti automobilių garantijos apribojimai, įpareigojantys ar skatinantys automobilių savininkus tam, kad galiotų garantija, juos remontuoti ir atlikti jų periodinę techninę priežiūrą tik pas įgaliotus automobilių gamintojo atstovus ir atliekant šią priežiūrą naudoti originalias automobilio gamintojo atsargines dalis, gali būti laikomas konkurencijos ribojimu dėl poveikio, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, neturi įrodyti, kad konkurencijai daromas konkretus ir realus poveikis. Pakanka, kad pagal šią nuostatą ši institucija nustatytų potencialų konkurenciją ribojantį poveikį, jeigu jis yra pakankamai reikšmingas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

SESV 101 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybės narės konkurencijos institucija, kuri nagrinėja, ar susitarimas, kuriame numatyti automobilių garantijos apribojimai, įpareigojantys ar skatinantys automobilių savininkus tam, kad galiotų garantija, juos remontuoti ir atlikti jų periodinę techninę priežiūrą tik pas įgaliotus automobilių gamintojo atstovus ir atliekant šią priežiūrą naudoti originalias automobilio gamintojo atsargines dalis, gali būti laikomas konkurencijos ribojimu dėl poveikio, kaip jis

suprantamas pagal šią nuostatą, neturi įrodyti, kad konkurencijai daromas konkretus ir realus poveikis. Pakanka, kad pagal šią nuostatą ši institucija nustatytų potencialų konkurenciją ribojantį poveikį, jeigu jis yra pakankamai reikšmingas.

Parašai.